

Plurimus autem motus, cum suavissimè quis obdormiscit, meritò propterea est, quòd tunc maximè larga caloris copia in partem contrahitur interiorem. Animum verò concitatum non solum inter vigilandum, sed ne per quietem quidem intelligere posse, argumentum illud etiam est, quòd in somnis, quos cibo ingesto primò agimus, nulla facultas videndi fomni j datur, cum maximè accidit, ut animus propter cibum ingestum concitetur: somnium verò ipsum occurrit, cum cogitantibus nobis, & ante oculos reni ponentibus, somnus accedit. Quapropter ea maximè somniamus, quæ agimus, aut acturi sumus, aut volumus: de his enim maximè cogitationes, imaginationesque obveniunt. Et qui instructi virtutibus sunt, meliora somnia vident, quòd etiam vigilantes meliora animadvertunt: qui deterius, vel animo, vel corpore sunt adfecti, deteriora concipiunt, quippe cum etiam adfectio corporis faciat ad somni visionem. Hominis enim morbo laborantis proposita quoque animi vitiosa sunt, atque etiam propter corporis perturbationem animus quiete nequit. Melancholici idcirco in somnis crebrò excitari consueverunt, quòd calore largiore virgente, animus mox uti æquo amplius cogitur: quòd cum motus vehementior sit, meritò dormire minime possunt.

Eorum, quæ ad oculos pertinent, Sectio trigesima prima, cuius quæstiones 30.

Cur oculo perfricato sternutare cessamus? An ob eam rem humoris respiratio moveatur. Lacrymam enim oculis perfricatus emitit: sternutamentum humoris copia excitatur. An quia plus caloris minus corrumpit, absumitque. Oculus autem perfricatus plus caloris sibi acquirit, quàm nares contineant: quam ob rem etiam si quis nasum perfricaverit, ipsum sternutamentum desistet. 2. Cur vno oculo exquisitius cernitur, quàm duobus? An quia plures motus duobus, quàm vno excitantur: quemadmodum oculis peruersis multiplicem agitari motum certum est. Ergo duorum vnus motus non est: vnus vnus, & simplex est. Itaque efficitur, ut exquisitius vno, quàm duobus cernatur.

3. Cur homines irati oculis maximè erubescunt, pudefacti auribus? An quoniam oculi refrigerantur eorum, quos puduit. Pudor enim in oculis est: nec respicere valent quos pudor tenet. Et timor quoque refrigeratio loci eiusdem est: calor autem in partem transit aduersam, quæ posterior est:

A ἄτι ἢ ἐν τῇ κινήσει ὅσα τῆ ψυχῆ, ἔ μόνον ὑπάρχει ἀλλ' εὐδὲ ἐν ταῖς ὑπνοῖς διώκται διαφορεῖται καὶ κείνο σημεῖον ἐστὶν ὅτι τῶν μὲν τῶν κινήσεων τῶν στίων ὑπνοῖς, ἡμεῖς δὲ ἐστὶν ἐν ὑπνῷ ὄραν τετε ἢ μέγιστα συμβαίνει κινήσει αὐτῆ, διὰ τῶν ἐπισημασθέντων Ἐσφύ. τὸ, τε ἐν ὑπνῷ ὄραν, ὅταν διανομήσῃ καὶ ἀπο ὁμμάτων τιθεμύοις, ὑπνος ἐπέλθῃ. δι' ὃ καὶ ταῦτα μέγιστε ὀφθαλμοῖ, ἀπερὶ πῶμα, ἢ μάλλον, ἢ βουλόμαθα. περὶ γὰρ τοῦτων μέγιστα πλεῖστεῖς λογιμοὶ καὶ φατασίαι ὑπνῶνται καὶ οἱ βελτίοις, βελτίω τὰ ἐν ὑπνῷ ὄρασι διὰ ταῦτα, ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ὄρασι περὶ βελτίονα διανοοῦνται: οἱ δὲ χεῖρον ἢ τῶν διανοοῦν ἢ τὸ σῶμα διακίμετροι, χεῖρον. καὶ γὰρ ἢ τῆ σῶματος διαίτησις, καὶ πρὸς τῶν τῶν ἐν ὑπνῷ φατασίαι συμβλητικόν. τῆ γὰρ νοσοῦτος, καὶ ἐν τῆς διανοίας περιπέσει φαταλα καὶ ἐπὶ διὰ τῶν ἐν τῶ σῶματι ταχύνει ἐνοῦσαι, ἢ ψυχῆ οὐ διώκται, ἡμεῖς. οἱ ἢ μάλα χροῖκοὶ διὰ τῶν ἐξ ἀπίοισιν ἐν τοῖς ὑπνοῖς, ὅτι πλείονος τῆς θερμότητος οὐσίας, μάλλον τῆ μετεῖν ἢ ψυχῆ ἐν κινήσει: σφοδρότερον ἢ τῆς κινήσεως οὐσίας, οὐ διώκται καθευδέν.

Ὅσα περὶ ὀφθαλμοῖ. λα.

D **Δ**ιὰ τί τρεῖς φατε τον ὀφθαλμῶν, παύμαθα τῆ παρμῆς; ἢ ὅτι ἀναπνοῦται τῆ γίνε τῆ ὑπνῷ, ἀκρῶς γὰρ ὀφθαλμῶς μὲν τῶν τρεῖς ἢ παρμῶς, διὰ πῶματος ὑγροῦν: ἢ ὅτι ἐλαττον θερμὸν φερίεται ὑπὸ τῆ πλείονος: ὁ δὲ ὀφθαλμῶς φερίεται, πλείω λαμβάνει θερμότητα [τῆς] ἐν τῆ βίνι. διὰ τῶν δὲ καὶ τῆς αὐτῶν τῶν βίνι τρεῖς ψη, παύεται ὁ παρμῶς. β. διὰ τῶν ἐν ὀφθαλμῶ ἀκρῶς ἐστὸν ὄρασι, ἢ τῶν δυνῶν: ἢ ὅτι πλείονος οὐσίας κινήσεως, τῶν δυνῶν γίνονται, ὅτι τῶν διεσχυμῶν: οὐκοῦν μία ἢ κινήσεως: τῶν δὲ ἐνός, ἀπλῆ. ἢ τῶν οὐ ὄρασι ἀκρῶς ἐστὸν. γ. διὰ τῶν ὀργισθῆναι μὲν, τῶν ὀφθαλμοῖ μέγιστα ὄρασι διὰ τῶν πρὸς τὸ ἔρυθρῶν ἀκρῶς ἐστὸν δὲ, τὰ αὐτῶν: ἢ διότι οἱ ὑπνῶ, κατὰ ψυχῶνται ἐν τῆ αἰδῶν, (ἐν ὀφθαλμοῖς γὰρ ἀφῶς) καὶ ἀπὸ βλεπῶν οὐ διώκται, καὶ ἢ δειλία κατὰ ψυχῆς τῆς ὄραν. ἐπταυδα δὲ μετρίστεται εἰς τῶν αἰδῶν τῶν ἡμερῶν τῶ ὄρασι. τὰ δὲ ὄρασι, ἀπῶνται:

itaque